

Panait Cerna

Zile de durere

I.

Din ce pământ revine oastea oare,
De sângele a mii de vieți stropită?
Văd flamuri - dar nu-i una zdrențuită;
Văd șoimi - dar nu mai cată țintă-n soare.

Cum? N-o primesc cîntări de sărbătoare?
De ce stau toți cu fruntea grea, cernită?
Nu-și mai cunosc oștirea strălucită?
Nu-i nimeni să-i arunce-n drum o floare?

O, țară! Astfel îți primeai vultanii,
Cînd se-ntorceau pe vuietul furtunii
Biruitori? O, mamă! Unde-s anii.

Cînd acvila îți aducea în gheare
Fîșii de raze smulse semilunii,
Ori lauri din cununile maghiare?

(Panait Cerna, *Zile de durere*, în *Poezia română clasică*, ed. Al. Piru-I. Șerb, Minerva, București, 1970, vol. III, p. 435)